

Р Е Ш Е Н И Е

№ 206

гр.Перник, 11.08.2009 год.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, в публично заседание на седемнадесети юли две хиляди и девета година в състав:

СЪДИЯ: Емилия Иванова

при секретаря А.М., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 268 по описа за 2009 година на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следно;

Производството е по реда на чл.118 от КСО във вр. с чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс.

Делото е образувано по жалба на С.С.Т.,***, против решение № *****/14.05.2009 г. на ръководителя на ТП на НОИ гр. Перник, с което е потвърдено разпореждане № *****/28.11.2008 г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване.

С атакуваното решение не се признава за труд положен при първа категория времето от 01.01.1993 г. до 31.07.1997 г., през което жалбоподателят е заемал длъжност "спасител в минно спасителна служба". След като не е признал този труд за положен при условията на първа категория, неправилно е изчислил и полагащата се пенсия на лицето.

В жалбата подробно е аргументирано се твърди, че решението е неправилно и незаконосъобразно иска се неговата отмяна. Искане се също така преписката да бъде върната на административния орган, за да бъде определена коректно пенсията, като се зачете положен труд за такъв при първа категория през посочения период.

Ответникът по жалбата - ТП на НОИ чрез процесуалния си представител оспорва жалбата, намира същата за неоснователна. Поддържа твърдение, че при постановяване на решението административният орган е действал правилно и законосъобразно, като е съобразил разпоредбата на т.8 от Правилника за категоризиране труда при пенсиониране /отм./.

Административен съд - Перник, след като се запозна с материалите представени по делото, становищата на страните и извърши проверка на оспорвания административен акт по реда на чл.168, ал.1 от АПК, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е допустима, подадена е в законоустановения срок от лице, което има правен интерес да обжалва. Обжалва се акт, който подлежи на съдебен контрол - решение на ръководителя на ТП на НОИ гр. Перник.

Разгледана по същество жалбата се явява неоснователна по следните съображения: Производството пред административния орган е започнало по заявление вх.№ МП-15975/09.10.2008 г. на С.С.Т., с което е поискано да му бъде отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст. Към заявлението са приложени документи относно неговия трудов стаж.

С разпореждане №*****/28.11.2008 г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване е отпусната исканата пенсия. Пенсията е изчислена въз основа на 57 г. възраст на лицето и осигурителен стаж 1-ва категория труд - 0 г., 01 м. и 18 дни; осигурителен стаж II-ра категория труд - 22 г., 06 м. и 18 дни; осигурителен стаж III-та категория труд - 15 г., 03 м. и 20 дни; осигурителен стаж по чл.104, ал.3 от КСО-0 г., 00 м. и 24 дни или общо стаж приравнен към III-та категория - 43 г., 11 м. и 00 дни.

Така постановеното разпореждане е обжалвано пред Ръководителя на ТП на НОИ-Перник, който го е потвърдил с решение № *****/14.05.2009 г. Изложените мотиви от по горестоящия административен орган са подробни и свързани с прилагането на ПКТП/отм./. В резултат на обсъждането на представените в административната преписка доказателства, жалбата на С.С.Т. е отхвърлена, а атакуваното разпореждане потвърдено.

Предмет на обжалване в настоящето производство е това решение на Ръководителя на ТП на ПОИ гр.Перник, постановено по реда и при условията на чл.117 от КСО. Актът е издаден от компетентен орган в рамките на неговите правомощия на по горе стоящ административно контролен орган. Доколкото с решение №*****/14.05.2009 г. е потвърдено разпореждането на длъжностното лице по пенсионно осигуряване в съдебния контрол се включва и проверка на това разпореждане като първоначален акт.

Спорът между страните се свежда до това, дали за периода от 01.01.1993 г. до 31.07.1997 г. жалбоподателят е положил труд при условията на първа категория и по какъв ред този труд следва да се приравнява към трета категория при определяне размера на пенсията.

Съгласно §9, ал.1 от ПЗР на КСО времето което се зачита за трудов стаж и за трудов стаж при пенсиониране, положен до 31.12.1999 г. се признава и за осигурителен стаж по този кодекс, съгласно действащите дотогава разпоредби. За процесния период категоризирането на труда е било уредено с отменения Правилник за категоризиране на труда при пенсиониране. Съгласно т.8 от ПКТП /отм./ е предвидено, че спасителите от аварийните бази полагат труд при условията на втора категория. От издадените удостоверения приложени в административната преписка е видно, че длъжността заемана от жалбоподателя е била "спасител в аварийна база". Такава е била и длъжността му съгласно приложените копия на трудови договори и допълненията към тях.

За да бъде признат определен трудов стаж за осигурителен или приравнен труда при различните категории в една, са налице установени в нормативен акт правила. В конкретния случай длъжността, която жалбоподателят е заемал е определена за II-ра категория труд при пенсиониране, според изискването на ПКТП/отм./-т.8.

Не могат да се приемат за основателни твърденията на процесуалния представител на жалбоподателя по отношение на това, че същият е бил осигуряван за първа категория труд, като добросъвестно е считал, че това ще бъде и категорията при която ще му се определи пенсията. Размера на осигурителните вноски, които са внасяни за лицето не влияят върху категорията труд определена по реда на ПКТП.

Изрично и изчерпателно законодателя е посочил при заемането на каква длъжност каква категория труд полага работника или служителя. Изброяването в ПКТП /отм./ е изчерпателно и не подлежи на тълкуване. Длъжностното лице по пенсионно осигуряване не разполага с възможност да преценява други факти и обстоятелства освен тези отразени надлежно от работодателя. Заеманата длъжност от жалбоподателя за процесния период е "спасител в аварийна база", като тя е преценена във връзка с нормативно определен начин на категоризиране на труда.

Неоснователно, с оглед преценката на категорията труд полаган от

жалбоподателя, е и твърдението, че длъжността "спасител в аварийна база" е идентична с "минен спасител", тъй като имат един код по Националната класификация на професиите и длъжностите/НКПД/. НКПД не е нормативен документ, по силата на който се определя категоризирането на труда при пенсиониране, тя е свързана с групирането и диференцирането на длъжностите при управлението на труда и трудовите отношения. НКПД е свързана с квалификацията и преквалификацията на работниците и служителите, с организацията на производството, със заплащането на труда и т.н. , но не и с определяне на категориите труд при пенсиониране.

Оспорваното решение на ръководителя на ТП на НОИ е акт, който съдържа мотиви в обстоятелствената си част , позовава се на правно релевантни факти , които са установени с приложените към административната преписка писмени доказателства. Административният орган обстойно е коментирал законовите разпоредби и начина по който те са приложени в конкретния случай, като е стигнал до правилният извод ,че на жалбоподателя правилно и законосъобразно е определен индексираният размер на пенсията. Излагането на подробни мотиви дава възможност на съда да осъществи без затруднение контрола за законосъобразност.

Ето защо, решаващият състав намира, че оспореното с жалбата решение е издадено от компетентен административен орган в предписаната от закона форма , при правилно прилагане на материалния закон и спазване на процесуалните правила за издаването му, като е съобразен с целта на закона. В този смисъл акта се явява законосъобразен и не е налице нито едно от посочените в чл.146 от АПК основания за порок на издаденият административен акт.

След като е обсъдил представените в преписката доказателства и при правилното приложение на материално правните разпоредби органа е постановил един правилен акт, който следва да бъде потвърден.

Решаващият състав намира, че въпреки изхода на делото направеното искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е неоснователно. Осигурените лица са освободени от внасяне на държавни такси по дела за пенсии, които водят срещу териториалните поделения на НОИ. Недопустимо е в съдебните производства по глава осма от КСО да се създава изключение от това правило, като се присъждат разноски, които не са направени под формата на юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2-ро от АПК
Административен съд - Перник

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С.С.Т. против решение № *****/14.05.2009 г. на ръководителя на ТП на НОИ гр. Перник, с което е потвърдено разпореждане №*****/28.11.2008 г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14 дневен срок от съобщението на страните.

СЪДИЯ: /п/